

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa (527/2014, jatkossa myös YSL) on säädetty.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Joutsan kunnanvaltuusto on antanut ympäristönsuojelumääräykset ympäristönsuojelulain 202 §:n (1166/2022) nojalla.

Ympäristönsuojelumääräysten noudattamista valvoo ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen, jona Joutsan kunnassa toimii teknisen lautakunnan.

Kunnan ympäristöviranomainen voi siirtää ympäristönsuojelumääräysten mukaista toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 7 §:ssä (1013/1996) säädetään.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Määräykset ovat voimassa koko Joutsan kunnan alueella, ellei jäljempänä toisin määrätä.

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset eivät voi koskea:

- 1) luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa;
- 2) YSL 31 §:ssä tarkoitettua koeluontoista toimintaa;
- 3) YSL 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita;
- 4) YSL 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä;
- 5) puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä noudatetaan muiden kunnallisten määräysten rinnalla ja tarvittaessa niiden kanssa samanaikaisesti. Mikäli samasta asiasta on määrätty muussa kunnallisessa säännöstyössä, ympäristönsuojelumääräystä tulee noudattaa aina silloin, kun sen voidaan katsoa johtavan parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon.

Muiden viranomaisten tulee lupa-asiaa ratkaistaessa tai muuta viranomaispäätöstä tehtäessä ottaa huomioon, mitä näissä määräyksissä säädetään.

4 § Paikalliset olosuhteet

Joutsan kunnassa paikalliset olosuhteet ja alueet, joilla pilaantumisen ehkäiseminen, poistaminen ja vähentäminen edellyttävät tarkennettuja määräyksiä, ovat seuraavat:

- **pohjavesialue**, joka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi (1-luokan) pohjavesialueeksi tai muuksi vedenhankintaan soveltuvaksi (2-luokan) pohjavesialueeksi tai pohjavesialueeksi, jonka pohjavedestä muun lainsäädännön perusteella suojeltu pintavesi- tai maaekosysteemi on suoraan riippuvainen (E-luokka);
- **ranta-alue**, jolla tarkoitetaan jokeen, järveen, lampeen tai vastaavaan vesilain (587/2011) 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuun vesistöön rajoittuvaa maa-aluetta, joka ulottuu 100 metrin etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta;
- **puron varsi**, jolla tarkoitetaan puroon rajoittuvaa purovarsialuetta 50 metrin etäisyydellä;
- **taajaan rakennettu alue**, jolla tarkoitetaan asemakaavoitettuja alueita

Määritelmät

- **harmaat jätevedet** = kylpy-, tiski- ja peseytymisvesiä
- **herkkä alue** = luokiteltu pohjavesialue, vesistöjen ranta-alueet sekä puroon rajoittuvat purovarsialueet 50 m etäisyydellä
- **jäteveden puhdistusvaatimusten perustaso** = talousjätevedet on puhdistettava siten, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 80 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 30 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen (YSL 527/2014)
- **jäteveden puhdistusvaatimusten ohjeellinen taso** = ohjeellinen puhdistustaso on sellainen, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen (VNa 157/2017)
- **luokiteltu pohjavesialue** = yhdyskunnan vedenhankintaa varten tärkeää (luokka 1 tai 1E) tai muuhun vedenhankintakäyttöön soveltuvaa

pohjavesialuetta (luokka 2 tai 2E)

- **pohjavesialueen muodostumisalue** = alue, jolla maakerrokset ovat hyvin vettä johtavia, ja jolla maaperä mahdollistaa veden merkittävän imeytymisen pohjavedeksi
- **vähäinen jätevesi** = jätevesien määrä on vähäinen kiinteistöillä, joiden varustelu on vedenkäytöltään vaatimaton. Vedenkäytöltään vaatimattomiksi voidaan katsoa sellaiset kiinteistöt, joilla ei ole paineellista vesijärjestelmää, paineellista lämminvesivaraajaa tai muuta vastaavaa vesijohtoon kiinteästi kytkettynä olevaa veden lämmitysjärjestelmää, vesikäymälää tai suihkua
- **vesistö** = järvi, lampi, joki, puro tai muu luonnollinen vesialue sekä tekojärvi, kanava ja muu vastaava keinotekoinen vesialue; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdetä (vesilaki 587/2011)
- **joki** = virtaavan veden vesistöä, jonka valuma-alue on vähintään sata neliometriä (vesilaki 587/2011)
- **puro** = jokea pienempi virtaavan veden vesistö (vesilaki 587/2011)

2 LUKU JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

5 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla

Talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa on sen lisäksi, mitä ympäristönsuojelulain 16 luvussa sekä talousjätevesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisella alueella annetussa valtioneuvoston asetuksessa (157/2017, jatkossa jätevesiasetus) säädetään, noudatettava näitä määräyksiä.

Mikäli yritys- tai teollisuuskäytössä olevan kiinteistön jätevedet ovat koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöillä muodostuviin talousjätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa näitä määräyksiä.

Mikäli rakennetaan uusi jätevesien käsittelyjärjestelmä tai saneerataan tai muutetaan olemassa olevaa jätevesien käsittelyjärjestelmää, tulee asiasta ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisessa kiinteistöllä tulee noudattaa seuraavia vähimmäissuojaetäisyyksiä:

Kohde	Vähimmäisetäisyys
Talousvesikaivo tai lähde Vähimmäissuojaetäisyys riippuu tontin maaperästä. Jätevesien käsittelyjärjestelmä on sijoitettu pohjaveden virtaussuunnassa talousvesikaivon tai lämpökaivon alapuolelle	30–50 m
Lämpökaivo	20–30 m
Vesistö	10–40 m
Rakennus	5 m
Kiinteistön raja	5 m
Pohjaveden pinnasta: - maasuodattamon kokoomakerros - puhdistetun jäteveden purku - maahanimeyttämön jakokerros	0,25 m 0,25–1 m 1 m

Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää suurempiakin suojetäisyyksiä silloin, kun olosuhteet sitä vaativat.

Ympäristönsuojeluviranomainen voi hakemuksesta myöntää luvan poiketa taulukossa esitetyistä suojetäisyysvaatimuksista, mikäli poikkeamisesta ei arvioida aiheutuvan ympäristön pilaantumisen tai terveyshaitan vaaraa. Poikkeusta harkittaessa otetaan huomioon jäteveden määrä, maaston kaltevuus ja maaperän laatu.

Vähäiset jätevedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä, voidaan imeyttää maahan em. suojetäisyyksistä poiketen, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Vähäisiäkään jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Kiinteistön omistajan ja haltijan tulee osaltaan huolehtia siitä, että jätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja jäteveden käsittelylaitteistojen puhdistusteho vastaa niille asetettuja vaatimuksia. Lisäksi ne on rakennettava siten, että laitteistojen puhdistusteho on tutkimuksin tarkistettavissa. Kiinteistön omistajan ja haltijan on tarvittaessa varmistettava puhdistuslaitteistojen toimintateho näytteenotoin tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Jätevesijärjestelmän huolloista ja säiliöiden tyhjennyksistä on pidettävä kirjaa, joka on pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle. Tositteet on säilytettävä vähintään 5 vuotta.

Uudet umpisäiliöt tulee varustaa täyttymishälyttimellä. Mikäli umpisäiliöllä varustettua olemassa olevaa jätevesien käsittelyjärjestelmää saneerataan, tulee tämän yhteydessä vanhoihin umpisäiliöihin asentaa täyttymishälytin.

Sellaiselle jätevesien käsittelyjärjestelmälle, jonka asukasvastineluku on yli 20, tulee laatia järjestelmän käyttöä ja huoltoa koskeva tarkkailusuunnitelma, joka on hyväksyttävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Jätevesien käsittelyjärjestelmälle on myös nimettävä sen hoidosta vastaava henkilö.

Umpi- tai saostussäiliöllistä jätevesijärjestelmää ei saa rakentaa, jos sen tyhjentäminen ei ole mahdollista tieyhteyden puuttumisen tai jonkun muun syyn vuoksi. Sama koskee vastaavaa muuta huoltoa vaativaa järjestelmää.

6 § Talousjätevesien käsittely ja johtaminen pohjavesi- ja ranta-alueilla

Viemäriverkoston ulkopuolisilla pohjavesi- ja ranta-alueilla sekä purojen varsilla kaikki talousjätevedet tulee joko:

a) johtaa umpinaiseen säiliöön, josta ne on toimitettava kunnan osoittaman jätevedenkäsittelyyn

tai

b) johtaa käsiteltäväksi pilaantumiselle herkän alueen ulkopuolelle suljetussa viemärissä

tai

c) käsitellä tiiviissä jätevesijärjestelmässä niin, että käsitellyt jätevedet johdetaan pilaantumiselle herkkien alueiden ulkopuolelle suljetussa viemärissä.

Kaikkien talousjätevesien käsittelyyn ja johtamiseen käytettävien rakenteiden tulee olla tiiviitä.

Käsiteltyjen talousjätevesien tulee noudattaa pilaantumiselle herkkien alueiden ohjeellista puhdistustasoa, vaikka jätevedet johdetaan pilaantumiselle herkkien alueiden ulkopuolelle. Jätevesiasetuksen 4 §:ssä asetettu ohjeellinen puhdistustaso pilaantumiselle herkillä alueilla on sellainen, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 % ja kokonaistypen osalta vähintään 40 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Pohjavesi- ja ranta-alueilla sekä purojen varsilla voidaan imeyttää maaperään vähäisiä

määriä (kantovesi) harmaita vesiä, mikäli siitä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa, eikä vesiä johdeta suoraan vesistöön.

Ranta-alueilla puhdistuslaitteisto on sijoitettava siten, että tulvakorkeudellakaan vesi ei pääse käsittelylaitteistoon.

LUKU 3 VESISTÖJEN JA POHJAVESIEN SUOJELU

7 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien pesu tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät joudu suoraan vesistöön tai ojaan. Mattoja ja pyykkiä ei saa pestä vesistössä.

Yleiseltä mattojenpesupaikalta jätevedet on johdettava jätevesiviemäriverkostoon tai käsiteltävä muulla valvontaviranomaisen hyväksymällä jätevesien käsittelyjärjestelmällä.

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto katu- ja tiealueilla sekä muilla yleisessä käytössä olevilla alueilla on kielletty. Pesu ja huolto on kielletty myös sellaisilla alueilla, joista pesuvedet johtuvat suoraan vesistöön.

Muulla kuin pohjavesialueilla ajoneuvoja, veneitä, koneita ja vastaavia laitteita saa pestä muilla kuin liuotinta sisältävillä pesuaineilla kiinteistöllä satunnaisesti, kun pesuvedet voidaan johtaa jätevesiviemäriin tai imeyttää kiinteistön maaperään edellyttäen, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai haittaa naapureille. Pesujätevesiä ei saa johtaa sadevesiviemäriin, kiinteistön ulkopuolelle tai suoraan vesistöön.

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu liuotinpesuaineilla, ammattimainen tai muu vastaava usein toistuva pesu sekä pesu pesuaineilla pohjavesialueella on sallittu vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerottimien kautta jätevesiviemäriverkostoon tai tähän tarkoitukseen hyväksytyyn jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Ranta-alueella ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesussa syntyviä jätevesiä ei saa missään olosuhteissa johtaa suoraan vesistöön.

Veneiden pohjamaali on poistettava tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalijätteiden pääsyn maaperään ja jolta maalijäte voidaan kerätä mahdollisimman tarkoin talteen. Maalijäte ja muu haitallinen jäte on toimitettava asianmukaiseen keräyspisteeseen tai käsittelyyn.

9 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Lumen vastaanottopaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle, ranta-alueelle eikä vesistöön.

Lumen vastaanottopaikka tulee sijoittaa ja sitä tulee hoitaa siten, ettei toiminnasta aiheudu ympäristön pilaantumista, kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle, roskaantumista tai vettymishaittaa naapurikiinteistöille. Sulamisvesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

Lumen vastaanottopaikan haltijan on huolehdittava alueen siivoamisesta viipymättä lumen sulamisen jälkeen.

10 § Työmaavesi

Rakennustyömailla ja muissa tilapäisissä toiminnoissa syntyvät ympäristölle tai viemäriverkoston toiminnalle haitalliset vedet tulee esikäsitellä ennen niiden johtamista vesistöön, viemäriverkostoon tai ojaan. Esikäsitelyä voi olla esimerkiksi kiintoaineen erottelu. Maahan imeyttämisen edellytyksenä on, ettei siitä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Mikäli työmaavedet sisältävät merkittäviä määriä haitallisia aineita, kiintoainetta tai niiden pH-arvo poikkeaa neutraalista, tulee työmaavesien johtamisesta tai maahan imeyttämisestä ilmoittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle.

11 § Lannan käsittely ja levitys

Kuivalannan, lietelannan, virtsan, pesuvesien, käsiteltyjen jätevesien, käsiteltyjen puhdistamo- tai sakokaivolietteiden, puristenesteen tai muunkin nestemäisen orgaanisen lannoitteen levitys luokitelluille pohjavesialueille kielletään. Muilta osin kuivalannan, lietelannan, virtsan, lannoitteiden ja puristenesteiden levityksessä ja varastoinnissa tulee noudattaa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (1250/2014, ns. nitraattiasetus). Levityksestä ja varastoinnista ei saa aiheutua ravinnevalumia vesistöön, pohjavesien pilaantumisvaaraa eikä kohtuutonta hajuhaittaa naapureille.

Kuivalantaa voidaan levittää luokiteltujen pohjavesialueiden varsinaisen pohjaveden muodostumisalueen ulkopuolelle, lukuun ottamatta Pekkasen (pohjavesialueen tunnus 0917202) ja Joutsan (pohjavesialueen tunnus 0917201) pohjavesialueita, joilla kuivalannan levittäminen on kiellettyä myös varsinaisen pohjaveden muodostumisalueen suoja-alueen ulkolaidalle asti.

12 § Maalämpöputkistojen sijoittaminen pohjavesialueelle ja vesistöön

Mikäli maalämpöjärjestelmä aiotaan sijoittaa pohjavesialueelle tai vesistöön, tulee olla yhteydessä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiseen tai ELY-keskukseen, joka arvioi tapauskohtaisesti vesilain mukaisen vesitalousluvan tarpeen. Mikäli jompikumpi vesilain valvontaviranomainen katsoo, että hanke edellyttää vesilain mukaista lupaa, sitä haetaan aluehallintovirastolta.

Sijoitettaessa maalämpöputkistoja pohjavesialueella tai vesistöön, putkistoissa voidaan käyttää vain sellaisia rakenteita ja lämmönsiirtoaineita, joista ei aiheudu pohjaveden tai vesistön pilaantumisen vaaraa.

Maalämpöjärjestelmien rakentamisessa on huolehdittava, että porauksessa syntyvä kiviaines sekä veden ja kiintoaineen muodostama liete ei päädy suoraan vesistöön, ojiin tai viemäriin. Lietteen johtamisessa tulee myös huolehtia, ettei siitä aiheudu maaperän vettymistä tai ojien ja hulevesiviemäreiden tukkeutumista. Ennen maalämpökaivojen porausta paineellisen pohjaveden alueelle, tulee laatia paineellisen pohjaveden hallintasuunnitelma, joka toimitetaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle.

Kiviaines tulee varastoida työn aikana siten, ettei se pölyä tuulen mukana tai leviä sateen mukana lietteenä hallitsemattomasti ympäristöön.

4 LUKU MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

13 § Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tiedotettava etukäteen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta melun tai tärinän vaikutuspiirissä oleville asukkaille, hoito- ja oppilaitoksille, eläintiloille sekä muille sellaisille kohteille, joille toiminnasta voi aiheutua haittaa tai häiriötä. Tiedottaminen on tehtävä vähintään 7 päivää ennen toiminnan aloittamista.

Toiminnanharjoittajan tulee neuvotella riittävästä melun- tai tärinäntorjunnasta sellaisten herkkien kohteiden (esimerkiksi päiväkodit, koulut, hoitolaitokset ja uskonnollisten laitokset), joille toiminnasta voi aiheutua merkittävää haittaa.

14 § Ilmoitusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttava koneiden ja laitteiden käyttö on kielletty asuntojen ja muiden sellaisten kohteiden läheisyydessä, joille työstä saattaa aiheutua haittaa tai häiriötä yöaikaan kello 22:n ja 7:n välisenä aikana. Tästä voidaan kuitenkin poiketa välttämättömien töiden suorittamiseksi, joita ovat esimerkiksi liikenneväylien kunnossapitotyöt tai maa- ja metsätalouden tilapäinen ja lyhytaikainen toiminta.

Erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tai tapahtumasta tulee tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista:

- tilapäisestä murskaamosta ja asfalttiasemasta, toiminta-aika alle 50 vrk;
- louhinta- ja räjäytystyöstä, paalutuksesta, piikkauksesta tai vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä, jos työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00 tai kesto on yli kaksi viikkoa;
- muusta kuin yksityishenkilön talouteen liittyvästä rakennus- ja purkutyöstä, mikäli työtä tehdään muuna aikana kuin arkisin maanantaista perjantaihin kello 7.00–18.00;
- ulkoilmakonsertti
- moottoriurheilukilpailu;
- urheilu-, huvi- tai näytöstilaisuus tai muu suuri yleisötapahtuma, joka aiheuttaa erityisen häiritsevää melua
- äänenpaineikisoille

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä seuraavista toimenpiteistä tai tapahtumista:

1. ilotulituksesta;
2. erikoistehosteiden käytöstä yleisissä kokouksissa ja yleisötilaisuuksissa;
3. lentonäytöksestä tai tilapäisestä yleisölenätyksestä.
4. äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden käytöstä ulkotiloissa yksipäiväisten kertaluontoisten tapahtumien yhteydessä torilla, urheilukentällä tai muualla yleisökäyttöön tarkoitettulla tai soveltuvalla paikalla kello 7.00–24.00. Tapahtuman järjestäjän tulee hyvissä ajoin ennen tilaisuutta ilmoittaa ympäristön asukkaille äänentoistolaitteiden käytöstä, kun äänentoistolaitteita käytetään kello 22.00–24.00. Äänenvahvistimien käyttö ei saa aiheuttaa kohtuutonta haittaa.
5. liikkuvaan ajoneuvoon asennettujen ja kannettavien äänentoistolaitteiden käytöstä ulkona kello 8.00–21.00.

Sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin, koulun tai muun vastaavan laitoksen läheisyydessä erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toimenpiteestä tulee aina tehdä ympäristönsuojelulain 118 §:n mukainen ilmoitus, jos toiminta ajoittuu niiden käyttöaikaan.

15 § Äänentoistolaitteiden käyttö

Taajaan rakennetuilla alueilla äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden häiritsevä käyttö ulkotiloissa on kielletty yöaikaan kello 22.00–7.00 sekä päiväaikaan sairaalan, vanhainkodin, päiväkodin tai vastaavan hoitolaitoksen ja muun erityisen häiriintyvän kohteen läheisyydessä. Kielto ei koske äänenvahvistimien ja äänentoistolaitteiden

käyttöä ulkotiloissa yksipäiväisten kertaluontoisten tapahtumien yhteydessä torilla, urheilukentällä tai muualla yleisökäyttöön tarkoitettulla tai soveltuvalla paikalla kello 22–24 välisenä aikana tai toimintaa, josta on tehty päätös YSL 118 §:n mukaisen meluilmoituksen perusteella.

Yleisötilaisuuksien ja muiden tilapäisten tapahtumien järjestäjien tulee olla selvillä toimintansa aiheuttaman melun ympäristövaikutuksista ja -riskeistä. Järjestäjien tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteet on suunnattu ja säädetty koko tilaisuuden ajan siten, että niiden käyttö häiritsee naapurustoa mahdollisimman vähän.

5 LUKU KEMIKAALIT JA JÄTTEET

16 § Yleiset määräykset vaarallisten kemikaalien ja jätteiden varastoinnista ja käsittelystä

Vaarallisten kemikaalien, kuten polttoaineiden, öljyjen, maalien, torjunta-aineiden ja liuottimien sekä vaarallisten jätteiden varastointi ja käsittely kiinteistöllä on järjestettävä siten, että niiden pääsy viemäriin, maaperään, pinta- ja pohjaveteen, rakennusten rakenteisiin tai muuhun ympäristöön on estetty. Tämä koskee myös säiliöiden täyttöpaikkoja ja kaluston tankkauspaikkoja.

Vaarallisen kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastojen on oltava lukittuja, tai ulkopuolisten pääsy varastoon on estettävä muulla tavoin. Varastoitaessa kemikaaleja sisätiloissa, tilan tulee olla viemäröimätön. Varastoissa tulee olla varauduttu vuotojen hallintaan esimerkiksi riittävällä allastuksella tai säiliöiden kaksoisrakenteilla. Varastointitilan lattian on oltava tiivis ja kemikaalien vaikutusta kestävä.

Ulkona olevat maanpäälliset yksivaippaiset kemikaalien ja vaarallisten jätteiden säiliöt on sijoitettava irti maasta umpinaiseen suoja-altaaseen säiliön tai astian koosta riippumatta ja tiiviille kemikaaleja kestäväälle alustalle. Mikäli kemikaalit tai vaaralliset jätteet varastoidaan kaksoisvaippasäiliössä, joka on varustettu ylitäytön estolaitteilla, ei suoja-allasta edellytetä.

Kemikaaleja ja vaarallisia jätteitä saa säilyttää ainoastaan tarkoitukseen hyväksytyissä säiliöissä ja astioissa, joiden päällysmerkinnöistä on käytävä ilmi, mitä kemikaalia tai jätettä säiliö tai astia sisältää.

Poltonesteiden ja muiden nestemäisten kemikaalien kiinteällä tankkaus- ja täyttöpaikalla on oltava kemikaaleja läpäisemätön pinnoite. Määräys ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja.

Työmaasäiliöiden ja muiden tilapäiseen kemikaalien varastointiin tai käyttöön hyväksytyjen säiliöiden tulee olla kaksivaippaisia tai ne tulee sijoittaa tiiviiseen suoja-altaaseen. Mikäli tilapäisessä käytössä olevat säiliöt eivät ole edellä mainittujen vaatimusten mukaisia, tulee ne sijoittaa tiiviille ja tasaiselle, kemikaaleja kestäväälle alustalle.

Öljy- ja polttoainesäiliö on varustettava laponestolla ja ylitäytönestimellä. Säiliön ja sen letkun on oltava lukittavia, ellei ulkopuolisten pääsyä alueelle ole muuten estetty.

Kemikaalien käsittely- ja varastointipaikoilla sekä polttoaineiden tankkaus- ja täyttöpaikoilla on oltava varattuna riittävästi imeytysainetta sekä kalustoa mahdollisten vuotojen keräämistä ja säilyttämistä varten.

Öljyjen, vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden käsittelyssä ja varastoinnissa tapahtuneesta onnettomuudesta on välittömästi ilmoitettava pelastuslaitokselle (112) sekä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja ryhdyttävä välittömiin toimenpiteisiin vahingon leviämisen estämiseksi.

Öljyllä tai muulla kemikaalilla pilaantunut maa-aines ja roiskeet on poistettava välittömästi ja toimitettava asianmukaiseen käsittelypaikkaan.

17 § Lisämääräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä pohjavesialueella

Pohjavesialueille tai ranta-alueille ei saa sijoittaa maanalaisia vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja vaarallisten nestemäisten jätteiden säiliötä.

Pohjavesialueilla maanalaisten öljy-, polttoneste- tai muiden kemikaalisäiliöiden pinnoittaminen on kielletty.

Pohjavesialueilla ja ranta-alueilla käyttöönotettavien öljy-, polttoneste- ja muiden kemikaalisäiliöiden on oltava kaksivaippaisia tai varustettu katetulla tai umpinaisella tiiviillä suoja-altaalla, jonka tilavuus on vähintään säiliön verran. Säiliöt on varustettava ylitäytönestimellä, laponestolaitteilla sekä vuodonilmaisujärjestelmällä.

Pohjavesialueilla öljysäiliöitä uusittaessa maanalaiset säiliöt on poistettava ja korvattava yllä olevien ehtojen mukaisesti maanpäällisillä säiliöillä.

18 § Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastaminen ja käytöstä poistaminen

Maanalaiset öljy- ja polttoainesäiliön omistajan tai haltijan on tarkastutettava säiliö siten kuin maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/1983) säädetään. Päätöksessä asetettuja tarkastusvälejä sovelletaan myös muihin kuin maanalaisiin öljy- ja kemikaalisäiliöihin. Säiliön haltijan tai omistajan on tarkastutettava öljy-, polttoaine- ja muut kemikaalisäiliöt varusteineen ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta ja sen jälkeen tarkastuksella saadun luokituksen mukaisesti siten kuin luokituksesta on säädetty edellä mainitussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä.

Tarkastuksen saa tehdä vain Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) hyväksymä tarkastaja. Tarkastuksesta on laadittava tarkastuspöytäkirja, joka on säilytettävä ja

pyydettyäessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

Käytöstä poistettava maanalainen öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö on tyhjennettävä, puhdistettava ja tarkastettava ennen poistoa valtuutetulla tarkastajalla. Säiliö on poistettava maaperästä kaikkine rakenteineen. Käytöstä poistettu säiliö putkistoineen on jätettä, joka tulee toimittaa sellaiseen luvanvaraiseen käsittelypaikkaan, jolla on lupa vastaanottaa ja käsitellä kyseistä jätettä. Säiliön poiston yhteydessä tulee arvioida maaperän puhdistustarve.

Mikäli säiliön poistaminen on taloudellisesti kohtuutonta tai sen poistaminen vaarantaa esimerkiksi asuinrakennuksen rakenteita, voi kunnan ympäristönsuojeluviranomainen kirjallisesta hakemuksesta myöntää poikkeuksen velvollisuudesta poistaa säiliö. Poikkeamisesta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Säiliö on tyhjennettävä ja puhdistettava ja säiliön täyttö- ja ilmaputket on poistettava. Poikkeuksen myöntäminen edellyttää, että Turvatekniikan keskuksen päteväksi arvioima tarkastaja ei ole suorittamassaan tarkastuksessa todennut säiliövuotoja eikä siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Tieto käytöstä poistosta on toimitettava Joutsan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja pelastusviranomaiselle. Kiinteistön haltijan vaihtuessa on nykyisen haltijan annettava säiliön tarkastuspöytäkirja ja tarkka tieto maaperään jätetystä säiliöstä esimerkiksi merkitsemällä sen sijainti asemapiirrookseen.

19 § Jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa

Maarakentamisessa voidaan kertaluontoisesti ja pienimuotoisesti hyödyntää betoni-, tiili- sekä asfalttimurskeita korvaamaan neitseellisiä luonnonaineksia, kun hyödynnettävän jätteen määrä ei ylitä 500 tonnia. Jätettä sisältävä rakenne tulee peittää tai päällystää.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle on tehtävä kirjallinen ilmoitus jätteiden sijoittamisesta maaperään vähintään 30 vuorokautta ennen hankkeeseen ryhtymistä. Ilmoituksesta on käytävä vähintään ilmi:

- jätelaji
- jätteen alkuperä
- käsittely
- selvitys jätteen sisältämistä haitallisten aineiden pitoisuuksista ja liukoisuuksista
- sijoituskohde
- määrä
- sijoittamisen ajankohta

Ilmoituksen liitteeksi on lisättävä asemapiirustus, jossa on esitetty hyödynnettävän jätteen sijoituspaikka.

Sijoituspaikka ei saa sijaita pohjavesialueella, ranta-alueella tai alle 30 metrin

etäisyydellä talousvesikaivosta. Hyödyntämiseen on oltava maanomistajan ja haltijan suostumus. Heiltä saatu kirjallinen hyväksyntä on liitettävä ilmoitukseen.

Kiinteistön haltijan vaihtuessa haltijan on annettava käytettävissä olevat tiedot maaperään sijoitetuista jätteistä kiinteistön uudelle haltijalle.

Määräystä ei sovelleta, mikäli jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai hyödyntämiseen sovelletaan eräiden jätteiden hyödyntämisestä maanrakentamisessa annettua valtioneuvoston asetusta (843/2017).

6 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

20 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Kiinteistön haltijan tai omistajan, alueen käyttäjän, toiminnan harjoittajan tai tapahtuman järjestäjän on annettava kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle valvontaa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista siten kuin näissä määräyksissä erikseen säädetään.

21 § Poikkeamia ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisestä syystä myöntää hakemuksesta yksittäistapauksessa poikkeuksen näistä määräyksistä.

22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamuksista ja pakkokeinoista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa.

23 § Voimaantulo

Nämä määräykset tulevat voimaan x.x.20xx ja niillä kumotaan aiemmat, 1.1.2011 voimaan tulleet ympäristönsuojelumääräykset.

JOUTSAN KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristösuojelumääräysten tarkoituksena on paikalliset olosuhteet huomioon ottaen ehkäistä ympäristön pilaantumista sekä poistaa ja vähentää pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa on säädetty. Määräykset täydentävät osaltaan lakia ja sen nojalla annettuja asetuksia.

2 § Ympäristönsuojelumääräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunta voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä. Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa eivätkä lain 31 §:ssä, 120 §:ssä tai 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua toimintaa tai puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Viimeksi mainitun lain 5 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojeluviranomaisen tehtävät hoitaa kunnan määräämä toimielin. Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää toimivaltaansa edelleen viranhaltijalle.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa pääosin koko kunnan alueella. Lisäksi on annettu joitakin vain 4 §:ssä mainittuja erityisalueita koskevia määräyksiä. Ympäristönsuojelumääräykset ovat ympäristönsuojelulain mukainen ohjauskeino. Laissa on lueteltu ne asiat, joista kunnallisia ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan antaa.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat jätehuoltomääräykset ja rakennusjärjestys. Ympäristönsuojelumääräyksiä sovelletaan rinnan muiden kunnallisten määräysten kanssa. Ympäristönsuojelumääräysten valmistelussa on huolehdittu siitä, ettei ristiriitaisuuksia eri kunnallisten määräysten suhteen ole. Koska ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelullisin perustein, niissä annettua parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä tulee noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöstyössä.

4 § Paikalliset olosuhteet

Määräykseen on otettu ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat alueet, joille annetaan niitä erikseen koskevia määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Tällaisia alueita ovat ranta-alueet, puronvarsialueet, pohjavesialueet ja taajaan rakennetut alueet.

2 LUKU JÄTEVESIEN JOHTAMISTA JA KÄSITTELYÄ KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET

5 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla

Pykälän käsitteellä talousjätevesi tarkoitetaan ympäristönsuojelulain 154 §:n määritelmää vastaavasti asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin olevaa jätevettä sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan vastaavaa karjatilojen maitohuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa jätevettä.

Kunnan ympäristöviranomaiselle tehtävä ilmoitus uuden jätevesijärjestelmän rakentamisesta tai vanhan jätevesijärjestelmän saneerauksesta tai muutoksesta perustuu ympäristönsuojelulain 16 § ja 17 §:n vaatimuksiin maaperän ja pohjaveden pilaamiskiellosta, jolloin ympäristönsuojeluviranomaiselle tulee antaa valvontaa varten tarpeelliset tiedot toiminnasta, joka ei ole luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa (YSL 202 §:n 2 momentin kohdat 1 ja 6).

Ympäristönsuojelulain 155 §:n mukaan yleiseen viemäriin liittymättömien kiinteistöjen jätevedet tulee johtaa ja käsitellä niin, ettei jätevesistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Puhdistettujen talousjätevesien purkupaikan sekä jätevesien käsittelylaitteiston sijoittamisen etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin sekä Joutsan kunnan alueella aiemmin voimassa olleisiin suojaetäisyyksiin. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia sekä terveydensuojelullisia ja toisaalta niillä voidaan ehkäistä muuta ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentissa määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja.

Etäisyysvaatimuksesta voidaan poiketa vain erillisen painavin perustein ympäristönsuojeluviranomaisen luvalla. Laitteistojen sijoittamisessa tulee huomioida myös se, että tulvavedenkorkeuden aikaanakin laitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse kosketuksiin jäteveden kanssa.

Puhdistettujen talousjätevesien purkupaikan vähimmäisetäisyys suositus talousvesikaivoon, lähteeseen, lämpökaivoon tai vesistöön voi vaihdella riippuen alueen maaperän laadusta ja jätevesien laadusta ollen heikommin vettä johtavassa maaperässä tai pelkästään pesuvesiä (ns. harmaita jätevesiä) puhdistettaessa pienempi.

Vähimmäisetäisyys suositus kaivoon, lähteeseen tai lämpökaivoon perustuu siihen, että

puhdistettujen talousjätevesien purkupiste sijaitsee pohjaveden virtaussuuntaan nähden niiden alapuolella. Mikäli purkupiste sijaitsee pohjaveden virtaussuuntaan nähden kaivon, lähteen tai lämpökaivon yläpuolella, voi purkupisteen etäisyys olla suositusetäisyyksiä suurempi. Ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää suurempiakin suojaetäisyyksiä.

Jätevesien määrä on vähäinen kiinteistöillä, joiden varustelu on vedenkäytöltään vaatimaton. Vedenkäytöltään vaatimattomiksi voidaan katsoa sellaiset kiinteistöt, joilla ei ole paineellista vesijärjestelmää, paineellista lämminvesivaraajaa tai muuta vastaavaa vesijohtoon kiinteästi kytkettynä olevaa veden lämmitysjärjestelmää, vesikäymälää tai suihkua. Kiinteistöt, joiden varusteluun kuuluvat esim. pyykinpesukone tai astianpesukone, eivät koskaan ole pesujätevesimäärältään vähäisiä. Maaperän, johon vähäisiä pesuvesiä imeytetään, tulee olla vettä läpäisevää ja imeytykseen sopivaa. Imeytykseen soveltumaton maaperä on esimerkiksi savimaa, kallio tai hieno hiekka. Maaperäimeyttämöä suunniteltaessa tulee aina tehdä ensin imeytyskokeet.

Kappaleen 7 määräyksellä pyritään ehkäisemään jätevesijärjestelmän huollon laiminlyömistä ja siitä aiheutuvaa järjestelmän toimimattomuutta. Jätevesijärjestelmän toimivuus niille asetettujen vaatimusten mukaisesti edellyttää säännöllistä seuranta ja huoltamista. Tarvittaessa puhdistusteho on pystyttävä varmistamaan näytteenotolla.

Kappaleen 8 täsmentää jätevesiasetuksen kiinteistölle antamia kirjanpito vaatimuksia. Puhdistuslaitteiston omistajan/käyttäjän tulee pitää kirjaa muun muassa laitteiston tarkistuksista, huolloista, säiliöiden tyhjennyksistä, kemikaalien lisäyksistä, mahdollisista näytteenotoista ja muista laitteiston käyttöön liittyvistä tekijöistä, jotta jätevesijärjestelmän toimivuutta voidaan seurata luotettavasti.

Umpisäiliön täyttymishälyttimen on katsottu olevan aina tarpeellinen lisävaruste. Täyttymishälytin on mahdollista säätää siten, että umpisäiliössä on riittävästi täyttymisvaraa siihen asti, että umpisäiliö pystytään tyhjentämään.

Kappaleen 10 määräyksellä pyritään kiinnittämään huomiota sellaisiin kiinteistöihin, joissa jätevesien määrä on tyypillisesti tavallisia asuinkiinteistöjä selvästi suurempi ja myös jätevesien koostumus saattaa poiketa normaalin asuinkiinteistön jätevesistä. Tällaisia jätevesien käsittelyjärjestelmiä voi sijaita esimerkiksi yleisen viemäriverkoston ulkopuolella sijaitsevien leirikeskusten, oppilaitosten tai matkailualan toimijoiden kiinteistöillä.

Kappaleen 11 mukainen kielto on annettu, koska tyhjennyskelvottomista laitteistoista voi aiheutua ympäristön pilaantuminen.

6 § Talousjätevesien käsittely ja johtaminen pohjavesi- ja ranta-alueilla

Kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa ympäristösuojelulain 202 §:n nojalla perustason puhdistusvaatimusta ankarampia vaatimuksia, mikäli se on katsottu välttämättömiksi paikallisten ympäristöolosuhteiden vuoksi.

Pohjavesialueet, ranta-alueet ja purojen varret on katsottu pilaantumiselle herkiksi alueiksi, joilla erityismääräykset jätevesien käsittelystä ja johtamisesta on koettu tarpeelliseksi pohjavesien ja vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi ja vesistöjen hyvän ekologisen tilan saavuttamiseksi. Näillä alueilla vesikäymälävesien maahan imeyttäminen on kiellettyä.

Laitteistot tulee vesistön pilaantumisen estämiseksi rakentaa sellaisille paikoille rantavyöhykkeellä, että veden tulvakorkeudenkin aikana puhdistuslaitteisto toimii normaalisti eivätkä tulvavedet pääse jätevesien käsittelylaitteistoihin.

3 LUKU VESISTÖJEN JA POHJAVESIEN SUOJELU

7 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Mattoja ym. tekstiilejä ei saa pestä vesistössä eikä pesuvesiä saa johtaa suoraan vesistöön. Ranta-alueilla peseminen ja muu laajamittainen peseminen tulee suorittaa ensisijaisesti tätä tarkoitusta varten rakennetuilla pesupaikoilla. Tällä määräyksellä vähennetään tekstiilien pesuvesistä aiheutuvaa ympäristökuormitusta.

Yleisellä mattojenpesupaikalla syntyy niin paljon jätevettä, että se on johdettava puhdistukseen.

8 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu ja huolto

Määräyksellä pyritään estämään ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden laitteiden pesussa liukenevien haitallisten aineiden, kuten öljyn tai liuottimien pääsy vesistöihin, maaperään ja pohjaveteen.

Autojen ym. pesuvedet ovat jätevesiä, jotka on käsiteltävä kuten muutkin jätevedet. Satunnaisesta autojen ja muiden vastaavien laitteiden pesusta vedellä ja miedolla pesuaineella aiheutuvat vaikutukset ympäristölle arvioidaan kuitenkin niin vähäisiksi, että tästä syntyvien jätevesien imeyttäminen maaperään voidaan sallia. Tällöinkin on kuitenkin varmistuttava, ettei ympäristön pilaantumista aiheudu. Jätevesiä ei myöskään tule johtaa sadevesiviemäriin tai vesistöön vesistöhaittojen välttämiseksi eikä naapurikiinteistölle. Satunnaisella pesulla tarkoitetaan kiinteistöllä esimerkiksi kerran kuukaudessa tapahtuvaa ajoneuvon, veneen, koneen tai vastaavan laitteen pesua.

Ajoneuvojen ja muiden vastaavien laitteiden ammattimaisessa tai muuten laajamittaisessa pesussa syntyy suuria määriä pesuvesiä, jotka voivat aiheuttaa

ympäristön pilaantumista. Pesuvedet sisältävät pesuaineiden lisäksi pesussa liuenneita muita haitallisia aineita. Laajamittainen pesutoiminta voi ammattimaisen toiminnan lisäksi käsittää myös esimerkiksi usean auton toistuvan pesun samalla alueella. Pesemisen voidaan tulkita olevan laajamittaista, kun se toistuu viikoittain, pesussa käytetään voimakkaita pesuaineita ja muodostuvien pesuvesien määrää ei voida pitää vähäisenä. Ympäristön pilaantumisen näkökulmasta on perusteltua edellyttää, että edellä mainituissa tapauksissa pesu suoritetaan vain tätä tarkoitusta varten rakennetuilla pesupaikoilla. Mikäli pesuvedet johdetaan viemäriverkostoon, ne tulee esikäsittää asianmukaisissa öljyn- ja hiekanerotinkaivoissa ennen viemäriin johtamista.

Pohjavesialueilla jätevedet aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, minkä takia on perusteltua kieltää pohjavesialueilla autojen ja muiden vastaavien laitteiden pesu pesuaineilla.

Pesu vesistön rannalla tai pesuveden johtaminen sadevesiviemäriin voi aiheuttaa vesistön pilaantumista, jos jätevedet pääsevät kulkeutumaan tai johtumaan vesistöön.

Kunnostettaessa venettä veneiden huolto- ja säilytysalueella veneen alle tulee asettaa muovikalvo, pressu tai muu vastaava, josta maalin hiontajäte voidaan kerätä talteen. Maaperän pilaantumisen estämiseksi maalijätteet tulee saada talteen. Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maaperään ei saa päästää mitään ainetta siten, että seurauksena on maaperän pilaantumista.

9 § Lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen ja käyttö

Kaduilta, tiealueilta ja pysäköintialueilta poistettu lumi saattaa sisältää esimerkiksi roskia, öljy- ja polttoainejäämiä sekä muita ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita. Siksi on perusteltua, ettei lumen vastaanottopaikkaa sijoiteta pohjavesialueelle tai siten, että sulamisvedet voivat joutua suoraan vesistöön.

Ympäristönsuojelulain 14 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

10 § Työmaavesi

Määräyksellä pyritään estämään työmaavesien hallitsematon johtaminen ja imeyttäminen, mikä voi aiheuttaa ympäristön ja pinta- ja pohjavesien pilaantumisen vaaraa sekä mahdollista viihtyisyyshaittaa taajaan rakennetuilla alueilla.

Ilmoitusvelvollisuudesta ympäristönsuojeluviranomaiselle on määrätty, jotta viranomainen voi arvioida esikäsittelyn riittävyyden.

11 § Lannan käsittely ja levitys pohjavesialueilla

Kuivalannan, lietalannan, virtsan, pesuvesien, käsiteltyjen jätevesien, käsiteltyjen puhdistamo- tai sakokaivolietteen, puristenesteen tai muunkin nestemäisen orgaanisen lannoitteen levitys on katsottu tarpeelliseksi kieltää luokitetuilla pohjavesialueilla, koska ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Erityisesti lannan, lietteen ja virtsan levitys saattaa aiheuttaa pohjaveden pilaantumista.

Pekkasen (0917202) ja Joutsan (0917201) pohjavesialueet on luokiteltu vedenhankintaa varten tärkeiksi pohjavesialueiksi ja Pekkasen pohjavesialueella sijaitsee myös vedenottamo, minkä takia näille pohjavesialueille on tarpeellista säätää vielä muita Joutsan kunnan alueella olevia pohjavesialueita tiukempia määräyksiä.

12 § Maalämpöputkistojen sijoittaminen pohjavesialueelle ja vesistöön

Maalämpölaitteissa käytettävät lämmönsiirtoaineet voivat olla ympäristölle vaarallisia. Pohjavesialueilla ja vesistöissä saattaa aiheutua lämmönsiirtoaineiden vuoksi pohjaveden ja vesistön pilaantumisen vaaraa. Lämmönsiirtoaineiden lisäksi myös pohjavesialueelle sijoitettu energiakaivo voi aiheuttaa pohjaveden pilaantumista. Energiakaivojen aiheuttamat riskit liittyvät porauskaluston mahdollisiin öljyvuotoihin, mahdollisten huonolaatuisten orsi- ja pintavesien kulkeutumiseen kaivon kautta hyvälaatuiseen pohjaveteen sekä erilaisten pohjavesikerrosten sekoittumiseen, jossa huonompilaatuiset pohjavesikerrokset sekoittuvat hyvälaatuisiin pohjavesikerroksiin. Pohjavesialueilla on edellä mainituista syistä arvioitava vesilain mukaisen luvan tarve. Luvan tarpeen arvioi joko kunnan ympäristönsuojeluviranomainen tai ELY-keskus. Vesilain mukaisen luvan ratkaisee aluehallintavirasto.

Vesistöt voivat likaantua tai samentua laajalla alueella, mikäli energiakaivojen porauksessa syntyvä porausliete pääsee kulkeutumaan ojien tai sadevesiviemäreiden kautta vesistöön. Viemäriessä liete saattaa aiheuttaa muun muassa tukkeumia. Porauslietteen johtamiseen ja hallitsemiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota. Mikäli porauslietettä ei voida imeyttää porattavan kiinteistön maaperään tai selkiyttää ennen lietteen johtamista ojiin ilman edellä mainittuja riskejä, tulee se kuljettaa kiinteistöltä luvanvaraiseen käsittelypaikkaan. Mikäli paineellisen pohjaveden alueella porataan maalämpökaivoja, tulee ennen porausten alkua laatia paineellisen pohjaveden hallintasuunnitelma. Paineellisen pohjaveden alueella poraamiseen liittyy useita riskejä, jotka tulee arvioida ja joihin tulee varautua ennen työn alkua. Riskejä ovat esimerkiksi ylivuotoveden johtaminen lähialueita ja rakenteita vahingoittamatta, paineellisen pohjaveden nousu niin korkealle, että rakennuksille voi joutua rakentamaan kuivatusjärjestelmät tai lähikaivojen kuivuminen.

Kiviaineksen tai kuivuneen porauslietteen pölyäminen tai sateen mukana lietteenä kulkeutuminen voivat aiheuttaa asuinalueilla viihtyvyshaittoja.

4 LUKU MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

Ympäristösuojelulain 202 §:n mukaan erilaisia yleisiä määräyksiä voidaan antaa tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai värinän torjunnasta. Määräykset voivat koskea esimerkiksi konserttien järjestämistä, katutöitä, sähköisten äänenvahvistimien käyttöä ja muita vastaavia toimia. Määräykset voidaan rajoittaa koskemaan poikkeuksellisia kellonaikoja.

13 § Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai värinää aiheuttavasta toiminnasta

Tiedottamisvelvollisuudesta annettu määräys on perusteltu, jotta erityisen häiritsevän melun tai värinän vaikutuspiirissä olevat asukkaat sekä muut herket ja häiriintyvät kohteet voivat ennalta varautua haittoihin. Eläinsuojien tiedottamisvelvollisuus koskee erityisesti kesäaika, jolloin eläimiä laidunnetaan ulkona.

Toiminnanharjoittajan neuvotteluvelvollisuus erityisen herkkien kohteiden kanssa on välttämätöntä, jotta kohtuuttomilta haitoilta vältetään ja häiriintyvillä kohteilla on mahdollisuus neuvotella esimerkiksi hiljaisista ajoista.

14 § Ilmoitusvelvollisuus erityisen häiritsevää melua tai värinää aiheuttavasta toiminnasta

Yleinen häiritsevän yöaikaisen melun aiheuttamisen kieltävä määräys voidaan edelleen kokea tarpeelliseksi. Yöaika koskevasta kiellosta on paikallisten olosuhteiden perusteella tarpeen tehdä poikkeus esimerkiksi liikenneväylien huoltotöiden sekä välttämättömien maa- ja metsätaloustöiden vuoksi.

Määräyksellä selvennetään ympäristösuojelulain 118 §:n mukaista meluilmoitusvelvollisuutta. Ympäristösuojelulain mukaan ilmoitusta ei tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on ympäristösuojelumääräyksissään määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole.

15 § Äänentoistolaitteiden käyttö

Määräys on annettu äänentoistosta aiheutuvien haittojen rajoittamiseksi. Äänentoiston suuntaamisella ja säädöillä voidaan vaikuttaa merkittävästi aiheutuvaan melutasoon ja melun häiritsevyyteen. Äänentoistolaitteiden jatkuva käyttö voi aiheuttaa kohtuutonta haittaa melulle erityisen herkissä kohteissa.

16 § Yleiset määräykset vaarallisten kemikaalien ja jätteiden varastoinnista ja käsittelystä

Vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastointia ja käsittelyä koskevilla määräyksillä estetään ympäristön, maaperän ja pohjaveden pilaantuminen sekä haitallisten aineiden kulkeutuminen viemäriin.

Vaaralliset kemikaalit ja jätteet on maaperän ja pohjaveden pilaantumisriskin sekä terveyshaitan ehkäisemiseksi säilytettävä asianmukaisissa varastointitiloissa, joissa on varauduttu mahdollisiin säiliöiden vuotoihin rakenteellisin ratkaisuin.

Yksivaippaisten säiliöiden ja kemikaaliastioiden sijoittaminen riittävän tilavaan suoja-altaaseen on perusteltua, koska näin voidaan estää vaarallisen kemikaalin tai jätteen pääsy maaperään ja viemäriin onnettomuustilanteissa. Turvallisuus- ja kemikaaliviraston ohjeiden mukaisesti suoja-altaan on oltava 110 % altaassa olevan suurimman palavaa nestettä sisältävän säiliön tilavuudesta ja 100 % terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia sisältävän suurimman säiliön tilavuudesta.

Vaatus päälyysmerkinnöistä on tarpeen, koska vaaralliseksi luokitellut kemikaalit ja jätteet on merkittävä asianmukaisesti niiden turvallisen varastoinnin ja käsittelyn varmistamiseksi. Asiasta on säädetty muun muassa kemikaalien luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevassa CLP-asetuksessa (Euroopan parlamentin asetus 1272/2008) ja vaaralliseksi luokiteltujen jätteiden pakkaamisesta ja merkitsemisestä jätteistä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (978/2021). Päälyysmerkintöjen avulla voidaan tarvittaessa onnettomuustilanteessa suorittaa oikeita torjunta- ja puhdistustoimia.

Tiiviiksi alustaksi voidaan katsoa esim. asfaltti- tai betonipinnoite, josta vuodot ovat helposti havaittavissa ja kerättävissä talteen ja siten voidaan ehkäistä kemikaalien pääsy maaperään, vesistöön tai viemäriin. Tiivis alusta kestää kemikaalin vaikutusta. Työmaa-alueilla siirrettävien polttonestesäiliöiden osalta voidaan tiiviin alustan vaatimuksesta poiketa, mikäli polttonestesäiliöiden vuodonhallinta on järjestetty rakenteellisesti.

Ulkopuolisten pääsy kemikaalien varastopaikoille on estettävä lukituksilla. Väliaikaisilla säiliö- ja tankkauspaikoilla letkujen ja säiliöiden tulee olla lukittuja, mikäli ulkopuolisten pääsyä alueelle ei voida muuten estää. Näin voidaan estää ilkeävaltaa ja siitä aiheutuvaa ympäristön pilaantumista.

Polttonesteiden ja muiden nestemäisten kemikaalien kiinteät tankkaus- ja täyttöpaikat on rakennettava niin, että ympäristön pilaantuminen ja mahdollisten vuotojen pääsy viemäriin on estetty. Säiliön täyttöalueella riskinä on säiliön ylitäyttö, minkä vuoksi säiliö tulee olla varustettuna ylitäytönestimellä ja laponestolla. Tankkausalueella riskinä on puolestaan kemikaalien ylivuoto. Täyttö- ja tankkauspaikan pinnoittamisella tai muulla suojaamisella parannetaan vuotojen talteenottoa ja ehkäistään kemikaalin pääsyä ympäristöön.

Pinnoitevaatimus ei koske kiinteistöjen lämmitysöljysäiliöiden täyttöpaikkoja täyttötapahtumien vähäisestä määrästä johtuen, mutta esimerkiksi maatilalla tai koneurakoitsijan kiinteistöllä oleva tankkauspiste voidaan tulkita kiinteäksi tankkauspaikaksi, joka vaatii tiiviin pinnoitteen. Pysyväisluonteisella täyttö- ja tankkauspaikalla tarkoitetaan paikkaa, jossa ajoneuvojen ja koneiden tankkausta suoritetaan säiliöstä enemmän kuin 6 kuukautta yhtäjaksoisesti.

Varautumalla onnettomuustilanteisiin riittävällä määrällä imeytysainetta sekä asianmukaisilla keräilyvälineillä voidaan vähentää onnettomuustilanteestamahdollisesti aiheutuvia haittoja.

17 § Lisämääräykset vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden varastoinnista ja käsittelystä pohjavesialueella

Pohjavesi- ja ranta-alueilla maanalaisiin säiliöihin liittyy merkittäviä riskejä, minkä vuoksi on perusteltua, että uusien maanalaisten säiliöiden asentaminen näille alueille on kielletty. Säiliöiden kunnossapitoon, huoltoon ja sijoittamiseen on myös perusteltua antaa tiukempia vaatimuksia pohjavesialueilla verrattuna muihin alueisiin.

Säiliöiden kunnostus pinnoittamalla on kielletty, koska pinnoituksen jälkeen säiliön vaipan kuntoa ei voi enää luotettavasti tarkastaa ja pinnoitus estää lakisääteisen luokituksen antamisen. Pinnoitettu säiliö muodostaa pohjaveden pilaantumisriskin, koska sen kuntoa ei voi luotettavasti valvoa.

Kaksoisvaippainen säiliö ja kiinteällä umpinaisella valuma-altaalla varustettu säiliö on varustettava siten, että säiliön vaippojen sekä säiliön ja valuma-altaan välistä tilaa pystytään tarkkailemaan mahdollisten kemikaalivuotojen havaitsemiseksi.

Pohjavesialueilla maanalaisiin säiliöihin liittyy merkittäviä riskejä ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi on perusteltua, että öljysäiliöitä uusittaessa maanalaisten öljysäiliöt tulee poistaa ja korvata määräysten mukaisiksi maanpäällisiksi säiliöiksi.

18 § Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastaminen ja käytöstä poistaminen

Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastamisessa noudatetaan maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/1983) asetettuja tarkastusvälejä. Säännöllisillä säiliöiden kunnon tarkastuksilla voidaan ehkäistä ennalta mahdollisia vuotoja, joista voi aiheutua ympäristön pilaantumista. Vastuu säiliön kunnon seuraamisesta kuuluu säiliön omistajan/haltijan vastuulle.

Maanalainen öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö aiheuttaa maaperän pilaantumisen riskin. Säiliön käytöstä poiston yhteydessä tyhjentämällä, puhdistamalla ja tarkastamalla säiliö varmistetaan, ettei siitä ole päässyt vuotamaan maaperään edellä mainittuja kemikaaleja.

Mikäli säiliö jätetään maaperään, on huolehdittava, ettei siihen voida vahingossa johtaa polttoaineita tai muita kemikaaleja eikä säiliöön pääse vettä. Tyhjennetyn, puhdistetun ja tarkastetun säiliön täyttäminen hiekalla voi olla perusteltua, mikäli säiliö jätetään maaperään.

Vastuu säiliöstä siirtyy kiinteistön uudelle haltijalle, joten hänelle on annettava siitä tieto määräyksen mukaisesti (YSL 139 §).

19 § Jätteiden pienimuotoinen hyödyntäminen maarakentamisessa

Määräyksellä säädellään hyödyntämistä, joka tulkitaan pienimuotoiseksi eli ei ammattimaiseksi tai laitospäiväiseksi, eikä se siksi edellytä ympäristölupaa tai ns. MARA-asetuksen (843/2017) mukaista ilmoitusta. Jätteen hyödyntämistä voidaan pitää pienimuotoisena esimerkiksi silloin, kun hyödynnettävän jätteen määrä on alle 500 t.

Määräys ilmoituksen laatimisesta sekä ilmoituksen sisällön vaatimuksista on perusteltu, jotta jätteiden hyötykäyttö on suunnitelmallista ja tiedot hyötykäytöstä on myös myöhemmin viranomaisen saatavilla. Ilmoituksen perusteella viranomaiselle on myös mahdollisuus antaa tarkentavia ohjeita sekä arvioida jätteen hyötykäytön soveltuvuus kohteeseen, mikäli se on tarpeellista. Myöhemmän jäljitettävyyden kannalta on tarpeellista esittää jätteiden sijoituspaikka myös kartalla.

Jätteiden maaperään sijoittamisen kieltäminen pohjavesi- ja ranta-alueilla sekä talousvesikaivojen läheisyydessä on tarpeen pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi. Hyödynnetystä jättemateriaalista voi liueta maaperään ympäristölle tai terveydelle haitallisia aineita, jotka voivat kulkeutua pohjaveteen ja vesistöihin. Hyödynnetyksi aiotusta materiaalista on otettava näytteet haitta-ainepitoisuuksien selvittämiseksi ennen hyödyntämistä. Määräys on tarpeen jätteen hyödyntäjän selvilläolovelvollisuutta (YSL 6 §) ja viranomaisen valvontaa varten.

Velvoite kiinteistön uudelle haltijalle annettavasta jätteen hyödyntämistä koskevasta ilmoituksesta perustuu ympäristönsuojelulain 139 §:ään.

6 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

20 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulain 172 §:n (916/2021) mukaan ympäristöviranomaisella on tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus tehtäviensä suorittamista varten.

21 § Poikkeamia ympäristönsuojelumääräyksistä

Kohtuuttomien tilanteiden välttämiseksi voi joskus olla tarpeen poiketa ympäristönsuojelumääräyksistä. Siksi ympäristönsuojeluviranomaiselle annetaan mahdollisuus käyttää yksittäistapauksessa näistä määräyksistä poikkeavaa harkintaa.

22 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Pykälän tarkoituksena on selventää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain vastaaviin säännöksiin.

23 § Voimaantulo

Päätös ympäristönsuojelumääräysten hyväksymisestä annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan annetun tiedoksi, kun kuulutus on asetettu yleisesti nähtäville. Samoin kuulutetaan ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Samalla kumotaan aiemmin voimassa olleet ympäristönsuojelumääräykset.